

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203306
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719203306.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovaným: 1.) W. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, XXX XX B., prechodne Z. XXX/XX, XXX XX P. V., 2.) B. V., trvale bytom Z. XXX/XX, XXX XX P. V., obaja právne zastúpení: WEBER LEGAL s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie sumy 12.633,56 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 21Csp/71/2019-213 zo dňa 05.02.2020, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaným v 1. a 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Z a s t a v u j e konanie v sume 600,- eur.

III. Žalovaným v 1./ a 2./ rade p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 90,50 % s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal úhrady istiny vo výške 12.633,56 eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 5.221,67 eur, zmluvného úroku vo výške 12,9 % ročne zo sumy 12.633,56 eur od 17.7.2019 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % z 12.633,56 eur ročne od 17.7.2019 do zaplatenia a súdneho poplatku.

Žalobca uviedol, že žalovaní mali s jeho právny predchodcom uzavretú zmluvu o úvere, kde žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 14.850 eur, ktorý riadne nesplácali. Úver bol zosplatnený dňa 9.2.2017 a postúpený na žalobcu.

2. Prvoinštančný súd zistil, že dňa 22.7.2015 právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Lepšia splátka. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 14.850,- eur s konečnou platnosťou k 20.7.2024. Keďže si žalovaní neplnili svoje povinnosti splácať úver riadne a včas, dňa 13.1.2017 žalovanej v 1./ rade bola zaslaná Výzva na splatenie dlžnej časti úveru v podobne dlžných splátok na adresu Z. XX/X, P. V. a žalovanému v 2./ rade na adresu Q. XXX/ X, B.. Žalovaná v 1./ rade uviedla v zmluve korešpondenčnú adresu P. V., Z. XX/X a žalovaný v 2./ rade uviedol korešpondenčnú adresu taktiež P. V., Z. XX/X.

Dňa 9.2.2017 právny predchodca žalobcu zosplatnil celý úver a žalovanej v 1./ rade zaslal Oznámenie o zosplatnení úveru na Ul. Z. XX/X, P. V., o čom predložil poštový hárok, kde bolo uvedené, že žalovanej v 1./ rade bola zaslaná zásielka dňa 10.2.2017.

Dňa 9.2.2017 zosplatnil právny predchodca žalobcu úver zároveň aj žalovanému v 2./ rade, o čom predložil poštový podací hárok s tým, že dňa 10.2.2017 zaslal zosplatnenie na adresu Q. XXX/X, B..

O tejto skutočnosti bol predložený žalobcom listinný dôkaz s doručenkami do vlastných rúk, v ktorých bolo uvedené, že žalovanej v 1./ rade bola doručovaná zásielka na adresu Z. XX/X, P. V. a žalovanému v 2./ rade na adresu Q. XXX/X, B..

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 524 OZ, § 526 OZ, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., § 145 ods. 2 CSP a § 215 ods. 1 CSP.

Na základe takto vykonaného dokazovania s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách súd uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy podľa citovaného ustanovenia, čo postačuje k záveru, že k platnému predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo, a preto nemohla byť predmetná pohľadávka žalobcom platne postúpená. Tým, že žalobca v konaní nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný, súd žalobu zamietol. Okrem uvedeného, banková pohľadávka môže byť postúpená, len ak je splatná, po predchádzajúcej písomnej výzve.

Prvoinštančný súd zistil, že žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy na zapltenie dlžných splátok pred zosplatnením úveru žalovaným.

V časti žalobca zoberal žalobu čo do sumy 600 eur späť. Preto o tejto časti predmetu sporu rozhodol tak, že konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 251, § 255 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca sa domnieval, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, a to z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, pričom súd bližšie nešpecifikoval, ako dospel k svojmu záveru, nakoľko z predložených dôkazov nemohol vyvodiť záver, ku ktorému dospel.

Uviedol, že predložil súdu doklady svedčiace o odoslaní upozornenia na dlh úveru predchodcom žalobcu a podací hárok o jeho odoslaní.

Taktiež preukázal doručenie zosplatnenia úveru.

Poukázal na niektoré rozhodnutia iných súdov v súvislosti s doručovaním týchto listín.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie v napadnutej časti a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo aby odvolací súd zmenil prvostupňové rozhodnutie v napadnutej časti tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazá žalovaných na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaní sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrili. Uviedli, že naďalej v celom rozsahu sa pridriavajú tvrdení uvádzaných v doterajšom priebehu konania, že spoločnosti R Collectors s.r.o. nepatrí aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, nakoľko postúpenie pohľadávky je neplatné z dôvodov: rozpor s ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, neurčitosť právneho úkonu postúpenia, resp. neexistencia takej pohľadávky, aká je predmetom zmluvy o postúpení, rozpor s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ a ani oznámenie o predčasnom zosplatnení podľa § 565 OZ nikdy nedošli do splátky žalovaného, pretože v čase doručovania uvedených zásielok sa nezdržoval na uvedenej adrese. Obaja žalovaní ako korešpondenčnú adresu v zmluve uviedli adresu v P. O., kde sa reálne aj zdržiavali a žili tam. Napriek tomu žalovanému v 2. rade boli listiny doručované do B..

V prejednávanej veci navyše chýba aj výzva podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách.

Žalovaní vo vyjadrení namietali nesprávne zastúpenie žalobcu, keď v plnomocenstve nie je riadne identifikovaný ich zamestnanec. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok potvrdil, uplatnili si trovy odvolacieho konania.

5. V replike žalobca uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava doterajších vyjadrení a popiera tvrdenia žalovaných, ktoré považuje za právne irelevantné. Dostatočne preukázali svoju aktívnu vecnú legitímáciu a cieľom žalovaných je vyhnúť sa plneniu. Plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu

zamestnankyňou Q.. J. F. považujú za riadne, udelené v súlade so zákonom č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a podľa § 89 a nasl. CSP.

Žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo zmeniť a žalobe vyhovieť.

6. Žalovaní v duplike zotrvali na svojich námietkach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu. Žiadali rozsudok potvrdiť.

7. Žalobca v ďalšom vyjadrení uviedol, že žaloba popiera skutočnosti uvedené žalovanými. Je zrejmé, že právny predchodca zasielal listiny na adresy uvedené v zmluve a teda právny predchodca vykonal všetky úkony pre to, aby úver platne zosplatnil. K námietkam vznesených v rámci odvolacieho konania žalobca považuje za nevyhnutné poukázať na zásadu koncentrácie civilného sporového konania. Predložil kópie doručovaných zásielok žalovaným, žalovanej v 1. rade do P. V. a žalovanému v 2. rade do B., obe uložené na pošte dňa 13.2.2017, následne nevyzdvihnuté.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

9. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovanými bola dňa 22.07.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - Lepšia splátka, na základe ktorej bolo žalovaným poskytnutý úver s úverovým rámcom vo výške 14.850 Eur. Predmetná zmluva je v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou spotrebiteľskou.

Dňa 06.08.2018 bola podpísaná Zmluva o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou a.s.. Záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“).

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 53 ods. 9 (ods. 8) Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je

imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

14. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014).

Ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

Ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

15. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - Poštová banka a. s. na žalobcu došlo dňa 06.08.2018. V konaní žalobca nepreukázal, že pred postúpením pohľadávky bola žalovaným včas doručená výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že omeškanie dlžníka viac ako 90 dní musí nastať až po doručení výzvy banky, kde už len zo samotnej štylizácie vety „...ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní...“ možno vyvodiť, že omeškaniu dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí predchádzať písomná výzva banky.

Je nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníkov, teda žalovaných. Nestačí písomnú výzvu len vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkom.

Žalobca reálnu existenciu tejto výzvy nepreukázal.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je realizovaná v právnom úkone zosplatnenia dlhu z úveru, je potrebné uviesť, že každý hmotnoprávny úkon v postupnom procese vedúcom k § 92 ods. 8 zák. o bankách má vlastný, hmotnoprávny následok a nie je možné jedným úkonom nahrádzať absenciu ďalších úkonov.

Tým, že chýba výzva podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách, ktorú žalobca nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno svojej aktívnej vecnej legitímácie.

Na to, aby bolo možné bankovú pohľadávku platne postúpiť, okrem výzvy uvedenej vyššie musí byť dlh splatný.

Prvoinštančný súd správne skúmal, či dlh právny predchodca žalobcu riadne zosplatnil. Nezistil naplnenie zákonných predpokladov, keď nepreukázal, že výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ, ako prvá podmienka pre zosplatnenie dlhu nebola preukázateľne doručená do dispozičnej sféry žalovaných. V prvoinštančnom konaní žalobca neprodukoval na preukázanie tejto podmienky žiaden dôkaz. Obdobne sa tak stalo aj pri právnom úkone zosplatnenia dlhu.

Tým, že žalobca nepreukázal okrem výzvy podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách aj riadne zosplatnenie dlhu, neunesol dôkazné bremeno o svojej aktívnej vecnej legitímácii v spore, a teda že na neho bola platne postúpená banková pohľadávka.

Postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

16. Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti svedčiace o nedostatočne zistenom skutkovom stave prvoinštančným súdom, prípadne nesprávne právne posúdenie veci. Nezistil ani porušenie žiadneho, čo i len dielčieho práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Prvoinštančný rozsudok je náležite a presvedčivo odôvodnený a dáva odpovede na podstatné sporné okolnosti prejednávanej veci.

17. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny vo výroku potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

18. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

19. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak, fakticky plne úspešní boli žalovaní, ktorým vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1, 2 CSP v rozsahu 100 % proti neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.